

Lieve Salomé,

Je mooie beschrijving over jou schuilplaats in de openbare ruimte van Brussel heeft mij geïnspireerd om mijn brief te gaan schrijven op mijn favoriete plekje van mijn studio in Tilburg. Deze bevindt zich op de 4e verdieping en vanuit dit plekje, heb ik zicht over een groot plein in centrum Tilburg. Dit plekje is een klein schattig balkonnetje. To vind je op dit balkonnetje een tafel met 2 stoelen, een boomgede die de harde winden van januari amper heeft overleefd, net iets te veel lege wijnflessen en 2 IKEA vuilnisbakken.

Momenteel heb ik geluk dat de zonnestralen neervallen op het houten tafeltje waar ik aan zit. Dit zorgt ervoor dat ik toch een beetje wordt opgewarmd. Daarnaast heb ik voor mij, een stukje zelfgemaakte OREO-CHEESE CAKE staan. Ik heb een warme trui aan en als een soort God, kan ik neerkijken op de dwalende mensen die zich op het pleintje bevinden. Normaal zijn de terrassen v.d. cafés op een meeu dag zoals vandaag extreem vol. Nu staan alle tafels binnen en is het plein bijna volledig verlaten. Mensen mijden de publieke ruimte. Mensen worden momenteel zelfs verwijderd uit de publieke ruimte. En wat is een publieke ruimte, zonder publiek? Het lijkt net alsof de publieke ruimte stiljetjes verdwijnt / zich verschuilt.

Tilburg is eigenlijk een heel rustig stadje waar het nooit te druk is. Ik heb dan ook niet echt de behoefte om een schuilplaats te vinden in de publieke ruimte. Hebben de andere werkplaatsen soms een schuilplek in de publieke ruimtes van

hun stad? Daarnaast vroeg ik mij af waarom schuilplaatsen jou zo fascineert? Heeft dat iets te maken met de drukte i.d. stad Brussel? Of heeft dit je altijd al gefascineerd? Hebben onze mede werfplaakers soms ook een fascinatie voor schuilplaatsen? Hoe zouden jullie een goede schuilplaats omschrijven? Hoe zouden jullie een schuilplaats in de openbare ruimte definiëren?

Je komende werk lijkt mij super interessant. Het doet me dan ook heel erg denken aan het werk van dansgezelschap Yoeistof. Dit dansgezelschap werkt altijd in de openbare ruimte en de speurtocht waarover je schrijft doet me heel erg denken aan de voorstelling 'Swarming'.

Tijdens deze voorstelling gaan ≠ dansers op zoek naar details of dominante aspecten in de openbare ruimte en proberen ze aan de hand van het lichaam deze elementen subtel weer te geven. Soms doen de dansers dat alleen, & soms doen ze dat samen. Zo creëren ze een grappig schouwspel / speurtocht waarbij de voorbijgangers ook onderdeel worden van die speurtocht en zo de openbare ruimte met nieuwe ogen bekijkt.

Misschien hebben de andere werfplaakers ook associaties die je kunnen linken aan deze speurtocht waaruit je nieuwe inspiratie kunt halen?

Tenslotte geef ik ook graag antwoord op jou vragen. Ik ben dan ook benieuwd naar de andere antwoorden van onze mede Werfplaatser.

1 Wat is de dramaturgie en het model dat jullie zouden uitvinden voor jullie werk-in-ontwikkeling?

WOW. Dit vind ik een moeilijke vraag op dit moment. Zonder het fysieke dansmateriaal kan ik eigenlijk heel moeilijk structureren. Ik heb wel een soort spanningsboog waar ik mee wil werken, maar ook die zal nog aangepast worden. Ik denk dat het werk sowieso een complexe structuur zal hebben. Zo wil ik de volledige ruimte onderzoeken met 3 bewegende lichamen die zich heel dicht bij elkaar bevinden en synchroon voortbewegen soms in harmonie en soms in disharmonie.

2 Wat heb je nodig om ontvankelijk te zijn en/of aandacht te geven aan wat je normaal over het hoofd ziet?

Om aandacht te kunnen geven aan wat ik normaal over het hoofd zie, moet ik eigenlijk eerst mezelf volledig tot rust brengen. Bewust ademhalen en mijn ogen sluiten. Dit helpt enorm om me tot rust te brengen. Yoga is een voorbeeld van ~~een~~ dat mij altijd doet tot rust komen. Soms helpt het mij ook om mijn gedachten neer te schrijven en een dialoog aan te gaan met mezelf.

Zo leer ik de dingen anders te zien en
kan ik aandacht geven aan de dingen
die ik normaal gezien niet zie. Zoals
het gebroken licht dat op mijn papier
momenteel
schijnt.

Hopelijk hebben jullie kunnen genieten
van de zon vandaag!

Liefs,
Lucas